

Svatovítské varhanní večery

St. Vitus Organ Evenings

1. 7. — 27. 7. 2021

10. mezinárodní varhanní festival v katedrále sv. Víta
10th International Organ Festival at the St. Vitus Cathedral

Milí ctitelé varhanní hudby,

oslovuji Vás u příležitosti zahájení jubilejního desátého ročníku Mezinárodního varhanního festivalu v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Minulý rok se varhanní festival nekonal, protože jsme byli v mezidobí covidové pandemie. Je nutno zmínit, že letošní ročník 2021 se koná v době, kdy slavíme 80. narozeniny slavného sólového trumpetisty, pana profesora Miroslava Kejmara (3. 7. 2021). Jeho koncert 1. července bude určitě mimořádným zážitkem. Náš skladatel Antonín Dvořák (narozen 8. 9. 1841) hraný a uznávaný po celém světě, slaví své 180. narozeniny. A konečně – letos 14. října uplyne 250 let od smrti Františka Xavera Brixioho, kapelníka a varhaníka katedrály sv. Víta v Praze a varhaníka v klášteře benediktýnek u sv. Jiří. Brixioho skladby komponované ve stylu hudebního klasicismu připravily půdu pro pochopení hudby W. A. Mozarta v Praze.

V letošním ročníku se nám představí Reinhard Seeliger z německého

Zhořelce, slovenský varhaník Ján Vladimír Michalko a česká varhanice Daniela Valtová Kosinová, skladatelka a varhanní improvizátorka, která ztvární cyklus L'Ascension (Nanebevstoupení), jenž je oslavou výstupu Ježíše Krista z hory Olivetské na nebesa čtyřicet dní po jeho vzkříšení.

Letos se budeme těšit na nové varhany Gerharda Grenzinga a doufat, že se již nevrátí omezující opatření, která způsobila vyprázdnění chrámů a koncertních sálů. Všichni účinkující potřebují vnímat odezvu, kterou hudební umění ve Vás, milí posluchači, vyvolává. Je to pro interprety jako pramen živé vody, prázdné sály neinspirují.

Ještě jednou Vás vítám a ze srdce Vám přeji intenzivní prožití varhanních koncertů v nádherném prostředí naší gotické katedrály.

Váš

Dominik kardinál Duka, OP
arcibiskup pražský a primas český

Dear devotees of organ music,

I am writing to you on the occasion of the opening of the jubilee tenth year of the International Organ Festival in the St. Vitus, Wenceslas and Adalbert Cathedral in Prague. The organ festival was not held last year due to the global impact of the Covid pandemic. Worthy of a mention is the fact that the famous trumpet soloist Professor Miroslav Kejmar will this year be celebrating his 80th birthday during the festival (3 July 2021). His concert on 1 July will undoubtedly be an exceptional experience. This year also marks the 180th anniversary of the birth of the Czech composer Antonín Dvořák (born on 8 September 1841), whose music is played and work acknowledged the world over. And finally – on 14 October this year, 250 years will have passed since the death of František Xaver Brixí, director of music and organist at St. Vitus Cathedral in Prague and organist at the Benedictine Convent of St. George. Brixí's works, composed in a classical musical style, prepared the groundwork which enabled people to understand the music of W. A. Mozart in Prague.

This year, we will be able to enjoy performances by Reinhard Seeliger from the German city of Görlitz, the Slovak organist Ján Vladimír Michalko and the Czech organist Daniela Valtová Kosinová, a composer and organ improviser, creator of the L'Ascension (The Ascension) cycle, which is a celebration of the ascension of Jesus Christ from the Mount of Olives to heaven, forty days after his resurrection.

This year, we can look forward to hearing the new organ built by Gerhard Grenzing and hope that the restrictive measures which caused the emptying of churches and concert halls do not return. All performers need to feel the response which their music evokes in you, the audience. The feedback performers get from you is like the Fountain of Life for them. Empty halls provide no inspiration.

I would like once again to welcome you and I hope from the bottom of my heart that the organ concerts performed during the festival will offer you a wonderful experience in the beautiful surroundings of our Gothic cathedral.

Yours

Cardinal Dominik Duka OP
Archbishop of Prague and Primate
of Bohemia

Koncert k životnímu jubileu Miroslava Kejmara

Miroslav Kejmar – trubka, křídlovka
Josef Kšica – varhany

César Franck (1822–1890)

- Preludium, fuga a variace op. 18

Georg Friedrich Händel (1685–1759)

- Gloria in excelsis Deo
- Largo

František Xaver Brixi (1732–1771)

- Toccata

Jan Křtitel Vaňhal (1739–1813)

- Fuga C dur

Franz Schubert (1797–1828)

- Ave Maria

Arcangelo Corelli (1653–1713)

- Lento, Allegro

Girolamo Frescobaldi (1583–1643)

- Toccata per l'elevazione

Luboš Sluka (1928)

- Labutí píseň pro křídlovku a varhany (světová premiéra)

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

- Toccata a fuga d moll BWV 565

Tomaso Albinoni (1671–1751)

- Adagio g moll

Josef Kšica (1952)

- Toccata – improvizace

César Franck (1822–1890)

- Chorál a moll

Erroll Garner (1923–1977)

- Misty

Astor Piazzolla (1921–1992)

- Oblivion

Léon Boëllmann (1862–1897)

- Toccata z Gotické suity

César Franck věnoval královskému nástroji jen tucet rozsáhlejších skladeb. Třetí z nich je lyrické **Preludium, fuga a variace**. V posledním roce svého života vytvořil tři varhanní chorály bez liturgického určení. Třetí **Chorál a moll** má převážně dramatický charakter.

Georg Friedrich Händel, rodák z Halle nad Sálou, žil v Itálii a nakonec se usadil v Anglii. Komponoval pro všechny tři velké církve té doby – pro luteránskou, katolickou a anglikánskou. Především se však zaměřil na operu. Jeho nejslavnější árie pochází z opery Xerxes, hrává se pod označením **Largo** v nejrůznějších úpravách a obsazeních.

Po úspěšném konkurzu získal **František Xaver Brixi** jako sedmadvacetiletý roku 1759 místo kapelníka v katedrále sv. Víta, nejvýznamnější hudebnické místo v českých zemích. Vytvořil na pět stovek skladeb, zejména chrámových, do varhanní oblasti zasáhl jak sólovými kusy, tak koncerty pro varhany.

Jan Křtitel Vaňhal se usadil ve Vídni a pohyboval se ve vysokých společenských kruzích. Vaňhalovy skladby byly velice oblíbené, šířily se v tiscích a opisech, jako např. varhanní fugy.

Vídeňan **Franz Schubert**, představitel raného romantismu, je znám především svými písněmi. Mezi nimi je i slavné **Ave Maria**, původně jen s počátečními slovy modlitby, jejíž slova později byla připojena celá.

Arcangelo Corelli žil v Římě a vystupoval na chrámových koncertech

jako houslista. Komponoval hlavně instrumentální hudbu, mj. houslové sonáty chrámové a světské, které se ovšem hrávaly i na jiné nástroje.

Girolamo Frescobaldi působil od roku 1608 jako varhaník římské baziliky sv. Petra. Vydal několik sbírek liturgických skladeb, z nichž vynikají meditativní toccaty k pozdvihování.

Luboš Sluka, absolvent Pražské konzervatoře a AMU, byl televizním dramaturgem, aranžérem, korepetitorem, redaktorem Pantonu a nakonec skladatelem ve svobodném povolání. Jeho rozsáhlá a mnohostranná tvorba navazuje na nejlepší tradice klasiků 20. století. Varhanám sólovým nebo v kombinaci s jinými nástroji věnoval významnou pozornost. **Labutí píseň pro křídlovku a varhany** zazní ve světové premiéře.

Nejslavnější varhanní skladba **Toccata a fuga d moll** je spojena s řadou otazníků, týkajících se dokonce Bachova autorství. Nedochoval se totiž její autograf, ale pouze opisy.

Benátčan **Tomaso Albinoni** se uvádí jako tvůrce **Adagia g moll**, které ovšem není zcela původní. Na základě Albinoniho fragmentů ho nově vytvořil italský skladatel, muzikolog, Albinoniho životopisec Remo Giazotto.

Americký jazzový klavírista a skladatel **Erroll Garner** komponoval hlavně balady, jako např. píseň **Misty** (1954).

Argentinský skladatel a hráč na bandoneon **Astor Piazzolla** vytvořil

původně **Zapomenutí** pro svůj nástroj, hrává se však v nejrůznějších obsazeních.

Léon Boëllmann byl varhaníkem v pařížském kostele sv. Vincence z Pauly. Z jeho tvorby je nejznámější Gotická suita se závěrečnou dramatickou **Toccatou**.

César Franck devoted only a dozen more extensive compositions to the royal instrument. The third of these is the lyrical **Prelude, fugue and variation**. During the last year of his life, Franck created three organ chorales with no liturgical designation. The third, **Chorale in A minor**, is predominantly dramatic in character.

Georg Friedrich Händel, a native of Halle, lived in Italy until settling in England in the end. He composed music for all three large churches of that time – for the Lutheran Church, the Catholic Church and for the Anglican Church. However, he focused predominantly on opera. His most famous aria comes from the opera *Xerxes*, usually played under the name **Largo** in a wide range of adaptations and arrangements.

After successfully winning the selection process, **František Xaver Brixi** was appointed Kapellmeister at St. Vitus Cathedral in 1759 at the age of twenty-seven. The cathedral was the most important centre of music in all the Czech lands at that time. Brixi wrote around five hundred compositions, in particular church music, creating

solo pieces for organ as well as organ concertos.

Jan Křtitel Vaňhal settled in Vienna and moved in high social circles. Vaňhal's compositions were very popular, disseminated in print and as copies, for example as organ fugues.

The Viennese native **Franz Schubert**, representative of the early Romantic era, is known mainly for his songs. These also include the famous **Ave Maria**, originally created with only the initial words of the prayer, the complete words being added later.

Arcangelo Corelli lived in Rome and performed at church concerts as a violinist. He mainly composed instrumental music, among others, church and secular violin sonatas, which were however also played on other instruments.

Girolamo Frescobaldi held the position of organist at the Basilica of St. Peter in Rome from 1608 on. He published several collections of liturgical compositions, among which his meditative elevation toccatas excel.

Luboš Sluka, a graduate of the Prague Conservatory and Academy of Performing Arts, has worked as a television dramaturg, arranger, accompanist, editor at Panton publishing house and latterly as a freelance composer. His extensive and varied works build on the best traditions of the 20th century classics. He has engaged greatly in composition of works for solo organ and pieces

for organ in combination with other instruments. The world premiere of **Swan song for flugelhorn and organ** will be performed during the festival.

Several question marks hang over the most famous organ composition of all, **Toccată and fugue in D minor**, relating even to the issue of whether Bach composed it at all. This is due to the fact that the original manuscript of the work has not been preserved, only copies.

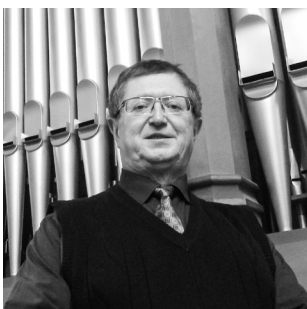
The Venetian **Tomaso Albinoni** is cited as the composer of **Adagio in G minor**, a piece which is not however a completely original work. It was newly created on the basis of fragments of Albinoni's work by the Italian composer, musicologist and Albinoni biographer Remo Giazotto.

The American jazz pianist and composer **Erroll Garner** mainly composed ballads such as the song **Misty** (1954).

The Argentinian composer and bandoneon player **Astor Piazzolla** originally composed **Oblivion** for his instrument, although it is played in various other arrangements.

Léon Boëllmann held the position of organist at the Church of Saint Vincent de Paul in Paris. His best-known work is the Gothic Suite with a dramatic final **Toccată**.

Josef Kšica pochází z Moravy, na konzervatoři v Brně absolvoval obory varhany a kompozice, dále pokračoval ve studiu na pražské AMU (varhany u Milana Šlechtu a Jiřiny Pokorné, varhanní improvizaci u Jaroslava Vodrážky). Již v době studií byl varhaníkem u sv. Tomáše v Brně a později v několika dalších pražských chrámech a v letech 1984–1994 působil jako varhaník Jeruzalémské synagogy v Praze. Dále byl korepetitorem Pražského mužského sboru, členem Pražského filharmonického sboru a v roce 1990 stál u zrodu Pražského komorního sboru, jehož byl devět let korepetitorem a sbormistrem. Je cembalistou a varhaníkem komorního souboru Ars Instrumentalis Pragensis, který získal 1. cenu a zlatou medaili v mezinárodní soutěži v japonské Ósace 1996. Od roku 1999 působí Josef Kšica v katedrále sv. Víta jako ředitel kůru, varhaník a sbormistr Pražského katedrálního sboru, který založil. S ním uskutečnil několik koncertních cest v Evropě a v Izraeli. Roku 2012 také podnítil vznik Dětského katedrálního sboru. Věnuje se rovněž komponování duchovní hudby a novodobým realizacím staré hudby českých skladatelů, zejména těch, kteří působili v katedrále, jako František Xaver Brixi, Jan Antonín Koželuh aj.

Josef Kšica comes from Moravia.

He graduated from Brno Conservatory in the fields of organ and composition, then continuing his studies at the Academy of Performing Arts in Prague (studying organ under Milan Šlechta and Jiřina Pokorná and organ improvisation under Jaroslav Vodrážka). During his studies, Josef already held the position of organist at the Church of St. Thomas in Brno and then in several churches in Prague. He held the position of organist at the Jerusalem Synagogue in Prague between the years of 1984 and 1994. He also played as accompanist of the Prague Men's Choir, was a member of the Prague Philharmonic Choir and, in 1990, was there at the birth of the Prague Chamber Choir, of which he was accompanist and choirmaster for nine years. He is cembalist and organist with the Ars Instrumentalis Pragensis chamber ensemble, which won first prize and gold medal at an international competition in the Japanese city of Osaka in 1996. Since 1999, Josef Kšica has worked at St. Vitus Cathedral as head of the choir, organist and choirmaster of the Prague Cathedral Choir which he founded. He has undertaken several concert tours with this choir throughout Europe and Israel. In 2012, he was also instrumental in the creation of the Children's Cathedral Choir. Josef also engages in composition of church music and offers a modern take on older music by Czech composers, in particular those who worked in the cathedral such as František Xaver Brixi and Jan Antonín Koželuh, etc.

Miroslav Kejmar patří mezi elitu českých hráčů na žesťové nástroje. Začínal jako houslista, hře na trubku se začal věnovat v jedenácti letech. Rozhodující vliv na něj měl František Ježek, učitel Vojenské hudební školy. Miroslav Kejmar studoval na Pražské konzervatoři a na AMU u Václava Paříka. Jeho dalšími učiteli byli Adolf Scherbaum, Antonín Dokoupil a Stanislav Šimek. Nejprve působil v tanečních orchestrech, posléze ve Filmovém symfonickém orchestru. Byl také členem orchestrů Karla Vlachy a Václava Hybše. Významné bylo zejména jeho působení v České filharmonii, kde byl téměř čtyřicet let prvním trumpetistou (1970–2008). Založil soubory Pražští žesťoví sólisté a Czech Brass Ensemble, s nimiž vystupoval v evropských zemích a v Japonsku. Jeho repertoár je velmi široký: intenzivně se věnuje hudbě barokní, klasické a příležitostně i jazzové a populární. Jeho interpretační umění je zachyceno na řadě hudebních nosičů, které nahrál pro české i zahraniční společnosti. Mnoho let hrál po celém světě se souborem Ten of the Best, který tvoří deset předních trumpetistů

světa. Je často zván jako člen do porot mezinárodních interpretačních soutěží.

Miroslav Kejmar ranks among the elite Czech players of brass instruments. He started out as a violinist, then starting to take an interest in playing the trumpet at the age of eleven. František Ježek, a teacher at the Military School of Music, had a decisive influence on him. Miroslav Kejmar studied at Prague Conservatory and at the Academy of Performing Arts in Prague under Václav Pařík. He was also taught by Adolf Scherbaum, Antonín Dokoupil and Stanislav Šimek. He first played in dance orchestras, followed by the Film Symphony Orchestra. He was also a member of orchestras led by Karel Vlach and Václav Hybš. His time with the Czech Philharmonic was of particular importance, Miroslav holding the position of first trumpet there for almost forty years (1970–2008). He founded the Prague Brass Soloists and the Czech Brass Ensemble, which he performed with in Europe and Japan. He boasts a very broad repertoire, intensively devoting his time to Baroque and classical music, as well as jazz and popular music on occasion. He has recorded several records for Czech and foreign companies. Miroslav played for many years all around the world with the Ten of the Best ensemble, made up of the top ten trumpet players in the world. He is often invited to act as a panel member at international music competitions.

Koncert k 180. výročí narození Antonína Dvořáka

Přemysl Kšica – varhany

Josef Kšica – dirigent

Pražský katedrální sbor

solisté: Kristýna Filová (soprán), Nadia Ladkany (alt), Ondřej Holub (tenor),
Jakub Hrubý (bas)

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)

- Sonáta č. 1 f moll op. 65
Allegro
Adagio
Andante recitativo
Allegro assai vivace

Antonín Dvořák (1841–1904)

- Mše D dur op. 86 „Lužanská“
Kyrie (Andante con moto)
Gloria (Allegro vivace)
Credo (Allegro ma non troppo)
Sanctus (Allegro maestoso)
Benedictus (Lento)
Agnus Dei (Andante)

Přemysl Kšica (*1981)

- Varhanní improvizace

V Německu 19. století znovuobjevil zájem o královský nástroj **Felix Mendelssohn-Bartholdy**. První z jeho šesti varhanních sonát – **Sonáta f moll** – začíná vážně, střídá polyfonní a chorální úseky. Pomalá druhá věta vyniká prostou melodií. Třetí věta má příznačně recitativní, uvolněný charakter. Radostné finále má klavírní stylizaci s rychlými běhy a postupně graduje k vrcholu.

“Význačným rysem Dvořákovy povahy byla zbožnost, ovšem že zbožnost upřímná, nevyžadující od nikoho zapření názorů o náboženství, kořenící v jeho samém srdci, která mohla budit jen úctu v každém, kdo ji poznal. Snad souvisela s jeho nadšenou láskou ku přírodě, v níž zvláště ke zpěvnému ptactvu choval náklonnost až dětinskou.”

Tak tvůrce charakterizoval jeho přítel a životopisec, lingvista Josef Zubatý.

Antonín Dvořák působil v mládí jako varhaník v pražském kostele sv. Vojtěcha, ale ubíral se jiným směrem – záhy nastoupil jako violista orchestru Prozatímního divadla. V 19. století totiž prestiž chrámových hudebníků klesala, a tak liturgická tvorba byla záležitostí průměrných a podprůměrných muzikantů. Dvořák sice nesložil ani jedinou kostelní píseň, ale zato jeho duchovní skladby patří k tomu nejlepšímu, čím česká hudba přispěla do světové pokladnice.

Antonín Dvořák, od jehož narození letos v září uplyne 180 let, byl všestranný skladatel, psal symfonie, koncerty, symfonické básně, opery, komorní a sólové skladby, písně, sbory, kantáty a oratoria. Mezi těmito skladbami je i jediné zhudebnění mešního ordinaria – **Mše D dur**. Toto dílo vzniklo z podnětu Josefa Hlávky, jemuž bylo také věnováno. Tento přední český architekt a nejvýznamnější mecenáš české kultury druhé poloviny 19. století, později zakladatel České akademie věd, koupil roku 1867 zámek v Lužanech, nedaleko jeho rodných Přestic, který zásadně přestavěl. O dvacet let později – roku 1887 – k němu nechal přistavět novou kapli, k jejímuž vysvěcení složil Dvořák *Mši D dur*, zvanou **Lužanská**. Přizpůsobil ji nevelkému prostoru a schopnostem poloamatérských pěvců a napsal ji pouze s doprovodem varhan. Liturgický text, v němž Dvořák udělal několik drobných změn, je rozčleněn na obvyklých šest částí. S důvěrnou znalostí Dvořák ztvárnil obsah ordinaria. Od prvních tónů dílo zaujme melodickou a harmonickou invencí, bohatstvím myšlenek, koncentrovaným výrazem plným vroucnosti a radosti. Sám tvůrce Hlávkově napsal, že by se mše mohla jmenovat

“víra, naděje a láska k Bohu nejvyššímu a poděkování za tak veliký dar, že mně bylo popřáno dílo to ke chvále Nejvyššího a ke cti umění našeho šťastně dokončiti.

*Nedivte se, že jsem tak nábožný,
ale umělec, který to není,
nic takového nedokáže. “*

Felix Mendelssohn-Bartholdy

rediscovered the interest in the royal instrument in Germany during the 19th century. The first of his six organ sonatas – **Sonata in F minor** – begins solemnly, with polyphonic and choral sections then taking turns. The slow second movement excels with its simple melody. The third movement has a characteristically recitative, relaxed character. The jubilant finale has piano-like stylisation with fast runs and gradually builds up to its vigorous climax.

” *A significant feature of Dvořák’s character was his piety, although an honest piety, not requiring of anyone denial of views on religion, rooted in his very heart, which could only command respect in anyone who knew him. Perhaps this was related to his enthusiastic love of nature, in which he nurtured an almost childlike fondness for songbirds. “*

This is how the artist was characterised by his friend and biographer, the linguist Josef Zubatý. As a young man, Antonín Dvořák worked as an organist in the Church of St. Adalbert in Prague, but his life took a different turn when early on, he joined the orchestra of the Provisional Theatre as a violist. This was due to the fact that the prestige of church music waned during the 19th century, meaning that liturgical works were a thing deemed fit only for average or below-average musicians. Although Dvořák did not compose a single hymn, his spiritual compositions rank among the very best works through which Czech music contributed towards the global treasury.

Antonín Dvořák, from whose birth 180 years will have passed this September, was a versatile composer, writing symphonies, concertos, symphonic poems, operas, chamber and solo pieces, hymns, chorales, cantatas and oratorios. Among these compositions, there is also a single setting of a mass ordinary to music – the **Mass in D major**. This work was created on the initiative of Josef Hlávka, to whom it was also dedicated. This leading Czech architect and the most influential patron of Czech culture in the second half of the 19th century, later founder of the Czech Academy of Sciences,

bought the chateau in Lužany in 1867, not far from his native town of Přeštice, a chateau which he had rebuilt from the ground up. Twenty years later – in 1887 – he had a new chapel added to the building and Dvořák composed the *Mass in D major*, entitled the **Lužany Mass**, for the occasion of its consecration. He adapted this to suit the small space and abilities of the semi-amateur singers and wrote it only with organ accompaniment. The liturgical text, in which Dvořák made a few minor changes, is divided into the usual six parts. Dvořák crafted the content of the mass ordinary with intimate knowledge. From the very first notes, the work captures your attention with its melodic and harmonic invention, its wealth of ideas and its concentrated expression full of fervour and joy. The composer himself wrote to Hlávka that the mass could be called

” *faith, hope and love of God on High and thanks for such a wonderful gift having been bestowed on me, that I might favourably complete this work in praise of God on High and in honour of our art. Do not be surprised that I am so devout. An artist who is not could not achieve such a thing. “*

Přemysl Kšica absolvoval obor varhany na Pražské konzervatoři a na AMU u Josefa Popelky a na vysoké hudební škole v německém Stuttgartu u Ludgera Lohmanna. Varhanní improvizaci se věnoval pod vedením Jaroslava Vodrážky, Jaroslava Tůmy a Johannese Mayra. Znalosti rozšířil na mnoha mistrovských kurzech vynikajících zahraničních varhaníků (Lorenzo Ghielmi, Olivier Latry, Günter Kaunzinger ad.) a úspěšně se zúčastnil mnoha interpretačních soutěží. Získal třikrát cenu za varhanní improvizaci na soutěži v Opavě, 3. cenu na Mezinárodní soutěži mladých varhaníků v Lublani (2004), 2. místo na Varhanní soutěžní přehlídce v Mostě (2005), 2. cenu na Mezinárodní varhanní soutěži Petra Ebena v Opavě (2010). V Praze působí mnoho let jako chrámový varhaník, v poslední době hlavně v chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně. Vyučuje hru na varhany na církevní základní umělecké škole v Praze a na Konzervatoři v Teplicích. Věnuje se koncertní činnosti u nás a v zahraničí jak sólově, tak ve spolupráci s různými sbory a orchestry.

Přemysl Kšica is a graduate of organ studies at Prague Conservatory and the Academy of Performing Arts in Prague, where he studied under Josef Popelka and of the University of Music and Performing Arts in the German city of Stuttgart, where he studied under Ludger Lohmann. He devoted his time to organ improvisation under the guidance of Jaroslav Vodrážka, Jaroslav Tůma and Johannes Mayr. He broadened his skills in several masterclasses held by eminent foreign organists (Lorenzo Ghielmi, Olivier Latry and Günter Kaunzinger, etc.). Přemysl has successfully participated in various music competitions, winning the prize for organ improvisation at the competition in Opava three times, 3rd prize in the International Competition for Young Organists in Ljubljana (2004), 2nd place in the Organ Showcase Competition in Most (2005) and 2nd prize in the Petr Eben International Organ Competition in Opava (2010). He has worked as a church organist in Prague for many years, recently playing mainly in the Church of St. Nicholas in Malá Strana. He teaches organ at the Church Primary School for Arts in Prague and at the Conservatory in Teplice. He performs concerts in the Czech Republic and abroad, both as a soloist and also in collaboration with choirs and orchestras.

Pražský katedrální sbor, který v roce 1999 založil Josef Kšica, pravidelně vystupuje při katedrálních liturgických obřadech, zejména při slavnostních bohoslužbách, a navazuje tak na bohatou hudební činnost minulých epoch. Dramaturgicky se zaměřuje nejen na duchovní díla česká (Dvořák, Fibich, Janáček, Zelenka, Bixi), ale i světová (Bach, Franck, Händel, Caldara); mnohé skladby českých tvůrců uvedl v novodobé premiéře, např. od svatovítského kapelníka Jana Antonína Koželuha. Vedle katedrály sbor zpívá i v dalších pražských chrámech i na samostatných koncertech a festivalech, mj. na festivalu Pražské jaro. Představil se rovněž v Německu, Itálii, Španělsku a v Izraeli, např. na festivalu Canto gregoriano e polifonica sacra v S. Maria di Vescovio u Říma, Musica Liturgica v Jeruzalémě nebo na Festivalu Michaela Praetoria v německém Creuzburgu.

The **Prague Cathedral Choir**, which was founded in 1999 by Josef Kšica, regularly performs during liturgical rites at the cathedral, in particular during ritual masses, thereby building on the wealth of musical activity of past epochs. From a dramaturgical point of view, the choir focuses not only on Czech spiritual works (Dvořák, Fibich, Janáček, Zelenka and Bixi), but also works by international composers (Bach, Franck, Händel and Caldara), performing the modern premieres of many Czech compositions,

for example works by the concert master at St. Vitus, Jan Antonín Koželuh. Apart from the cathedral, the choir also sings in other churches in Prague and at standalone concerts and festivals, among others, the Prague Spring International Music Festival. The choir has also performed in Germany, Italy, Spain and in Israel, e.g. at the Canto Gregoriano e Polifonica Sacra festival in S. Maria di Vescovio near Rome, Musica Liturgica in Jerusalem and the Michael Praetorius Festival in the German town of Creuzburg.

3. varhanní koncert

Reinhard Seeliger (Německo) – varhany

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

- Preludium a fuga D dur BWV 532
- Triová sonáta č. 1 Es dur BWV 525
Allegro
Adagio
Allegro

Marcel Dupré (1886–1971)

- Preludium a fuga g moll č. 3 op. 7

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809–1847)

- Sonáta B dur č. 4 op. 65
Allegro con brio
Andante religioso
Allegretto
Allegro maestoso e vivace

César Franck (1822–1890)

- Grande pièce symphonique op. 17

Johann Sebastian Bach věnoval varhanám největší pozornost v době svého působení na vévodském dvoře ve Výmaru (1708–1717). Právě tam zřejmě napsal **Preludium a fuga D dur**. *Preludium* začíná stupnicí v sólovém pedálu a jakými fanfárami a vzdáleně tak připomíná francouzskou ouverturu. Radostná a průzračná *fuga* v rychlém pohybu šestnáctin má jednotný hudební materiál a v závěru má brilantní pedálové sólo.

Ve svém posledním působišti, Lipsku (od roku 1723), vytvořil Bach šest triových sonát, které představují pro varhaníka mimořádně obtížný úkol hrát tři zcela nezávislé party. Třívěté skladby s tradičním tempovým plánem rychle – pomalu – rychle byly určeny pro Bachova nejstaršího syna Wilhelma Friedemanna, který působil jako varhaník.

Francouz **Marcel Dupré**, od jehož úmrtí letos v květnu uplynulo padesát let, působil po absolutoriu pařížské konzervatoře jako varhaník u sv. Sulpicia, několik let jako druhý varhaník v pařížské katedrále Notre Dame. Téměř tři desítky let (1925–1954) vyučoval varhany na pařížské konzervatoři. Tento varhanní virtuos byl obdivován zejména pro svou hru z paměti a jako mimořádný improvizátor. Mezi Duprého nejhranější skladby náleží *Tři preludia a fugy* op. 7 (1912), které složil ještě jako student. Posledním z trojice je **Preludium a fuga g moll**. *Preludium* je vystavěno z křehkých pohyblivých pasáží v manuálu, pod kterými zaznívá

melodie v pedálu. *Fuga* s výrazně tvarovaným tématem postupně graduje až k monumentálnímu závěru.

Raný romantik **Felix Mendelssohn-Bartholdy** sice hrál na varhany od svých jedenácti let, ale psal pro ně poměrně málo, kromě drobných kusů zejména šest sonát op. 65 (1844–1845), které vytvořil na objednávku během svých koncertních cest na britské ostrovy.

Čtvrtá sonáta B dur začíná toccatou s rozloženými akordy střídanými fanfárovými úseky. Pomalá druhá věta vystihuje své italské označení a působí jako chrámová píseň či rozjímavá skladba. Následuje zpěvné líbezné *allegretto* a finále slavnostního charakteru.

Ústřední osobností Francie 19. století byl **César Franck**. Od roku 1858 až do smrti byl varhaníkem v bazilice sv. Klotildy, kde postavil varhany Aristide Cavaillé-Coll, nejvýznamnější francouzský varhanář toho století, který do svých nástrojů přenesl ideál symfonického orchestru. Právě v době, kdy se u sv. Klotildy stavěly varhany, napsal Franck Šest skladeb pro velké varhany. Druhou v pořadí je **Velký symfonický kus**. Plyne v jedné ploše, ale lze ho rozčlenit do tří, resp. čtyř dílů, čímž se podobá symfonii. Je propracovaným dílem s důkladnou tematickou prací a promyšlenou monumentální koncepcí.

Johann Sebastian Bach devoted his greatest level of attention to the organ during the time of his incumbency at

the ducal court in Weimar (1708–1717). It was there that he evidently wrote the **Prelude and Fugue in D major**.

The *Prelude* starts with a scale on the solo pedal and a kind of fanfare, this meaning that it is remotely reminiscent of a French overture. The joyful and bright *Fugue* in its swift movement of semiquavers offers uniform musical material and a brilliant pedal solo at the end.

In his last place of work, Leipzig (from 1723 onwards), Bach created six trio sonatas which represent an exceptionally difficult task for the organist, this being to play three completely independent parts. The three-movement compositions with a traditional tempo plan of fast–slow–fast were intended for Bach's oldest son, Wilhelm Friedemann, who worked as an organist.

After graduating from the conservatory in Paris, the French **Marcel Dupré**, from whose death fifty years passed this May, worked as organist at the Church of St. Sulpice and for several years as second organist at Notre Dame Cathedral in Paris. He taught organ at the conservatory in Paris for almost three decades (1925–1954). This organ virtuoso was admired in particular for his ability to play from memory and as an exceptional improviser. Dupré's most frequently played works include *Three Preludes and Fugues* op. 7 (1912) which he composed when he was still a student. The last of the three is the **Prelude and Fugue in G minor**. The *Prelude* is made up of fragile moving passages in the manual, under which a pedal melody is

heard. The *Fugue* with its distinctively shaped theme, escalates gradually up to a monumental conclusion.

Although the early Romantic **Felix Mendelssohn-Bartholdy** played the organ from the age of eleven, he wrote relatively little for this instrument, apart from some smaller pieces, in particular six sonatas op. 65 (1844–1845) which he created to order during his concert tours of the British Isles. The **Fourth Sonata in B major** starts with a toccata with broken down chords alternating with fanfare sections. The slow second movement does justice to its Italian name and comes across as a hymn or contemplative composition. This is followed by a lovely melodious Allegretto and finale celebratory in nature.

César Franck was a central figure in France of the 19th century. He was the organist at Saint Clotilde Basilica from 1858 until his death, where the organ was built by Aristide Cavaillé-Coll, the most notable French organ builder of this century, who brought the ideal of the symphony orchestra to his instruments. It was precisely at that time when he was building the organ at St. Clotilde, that Franck wrote *Six Pièces Pour Grand Orgue*. The second in line is the **Grand Pièce Symphonique**. The piece is written in a single movement, but it can be divided into three or four parts, meaning that it resembles a symphony. It is an elaborate work with thorough thematic work and an ingenious monumental concept.

Durynský rodák **Reinhard Seeliger** studoval chrámovou hudbu na Vysoké hudební škole Franze Liszta ve Výmaru (varhany u Johannese Schäfera, dále dirigování sboru a orchestru). Zúčastnil interpretačních kurzů s Ferencem Gergelym v Budapešti, s Milanem Šlechtou v Praze a s Matthiasem Eisenbergem ve Výmaru. Na vysoké škole evangelické chrámové hudby v německém Zhořelci působil jako docent (1985–1994) a později jako její rektor (1994–2008). Od roku 1990 je kantorem a varhaníkem v kostele sv. Petra a Pavla ve Zhořelci. Inicioval rekonstrukci tamních proslulých varhan. Je vyhledávaným odborníkem na stavbu nových a restaurování starých varhan. Jako koncertní varhaník vystupoval v Evropě, v USA a v Kanadě. Spolupracuje také s orchestry při provádění vokálně-instrumentálních děl. Natáčí pro rozhlasové a televizní společnosti a na CD. Roku 2015 byl členem poroty na mezinárodní varhanní soutěži ve francouzském Biarritzu. Roku 1996 převzal vedení

sboru Bachchor a zároveň organizaci festivalu Görlitzer Bachwochen.

The Thuringian native **Reinhard Seeliger** studied church music at Franz Liszt University of Music in Weimar (organ under Johannes Schäfer, also conducting the choir and the orchestra). He participated in masterclasses with Ferenc Gergely in Budapest, with Milan Šlechta in Prague and with Matthias Eisenberg in Weimar. He held the position of assistant professor at the University of Church Music of the Evangelical Church of Silesian Upper Lusatia in the German town of Görlitz (1985–1994) and then the position of rector there (1994–2008). Reinhard has worked as cantor and organist in the Church of St. Peter and St. Paul in Görlitz since 1990 where he initiated reconstruction of the famous organ. He is a sought-after expert in construction of new and restoration of old organs. He has performed in Europe, the USA and in Canada as a concert organist. He also collaborates with orchestras during performance of vocal-instrumental works and records music for radio and television as well as for works issued on CD. He was a member of the panel at the International Organ Competition in the French town of Biarritz in 2015. In 1996, Reinhard took over management of the Bachchor choir and also organisation of the Görlitzer Bachwochen festival.

4. varhanní koncert

Ján Vladimír Michalko (Slovensko) – varhany

Johann Christian Heinrich Rinck (1770–1846)

- Preludium a fuga na B–A–C–H č. 12 op. 55

Johann Gottlob Töpfer (1791–1872)

- Chorální předehra *Befiehl du deine Wege*
- Fantazie

Josef Gabriel Rheinberger (1839–1901)

- Duet
- Finale op. 174

Miro Bázlik (1931)

- Fantasia III

Fernand de La Tombelle (1854–1928)

- Toccata

Charles-Marie Widor (1844–1937)

- Adagio a Finale ze Symfonie D dur č. 2 op. 13

Vrstevník Beethovena **Johann Christian Rinck** působil jako varhaník a městský kantor, od roku 1813 jako dvorní varhaník, pak jako komorní hudebník bavorského krále. Byl vyhlášeným hráčem a v jeho kompoziční tvorbě varhany dominují. Cenná je Rinckova *Praktická varhanní škola* (1820), jejíž šestý díl obsahuje *Preludium a fuga na B–A–C–H*.

Johann Gottlob Töpfer byl skladatelem, varhaníkem, varhanářem a především nejvýznamnějším německým varhanním teoretikem 19. století. Působil jako chrámový varhaník ve Výmaru, také jako pedagog varhan a kompozice. Napsal teoretické práce o varhanách, komponoval varhanní sonáty, chorální fantazie, fugy a řadu chorálních předehar, jako např. na luteránskou píseň *Svěř celý život Pánu*, která vznikla v 17. století.

Již jako sedmiletý se v rodném Vaduzu v Lichtenštejnsku stal **Joseph Gabriel Rheinberger** varhaníkem. Studoval na konzervatoři v Mnichově, kde se usadil a kde později čtyři desítky let vyučoval. Roku 1877 se stal dvorním kapelníkem a zaměřil se na chrámovou hudbu. Jako pedagog a jako skladatel byl zastáncem tradice, vycházel z Bacha, vídeňských klasiků a raných romantiků, vědomě se vyhýbal nejnovějšímu vývoji. Vedle dvaceti sonát vytvořil řadu menších varhanních skladeb, dvě ze *sbírek* op. 174 (1893) dnes večer zazní.

Hudbě a matematice zasvětil život **Miro Bázlik**. Studoval klavír na bratislavské konzervatoři, matematickou analýzu na Karlově univerzitě v Praze, kompozici na VŠMU v Bratislavě. Oba obory

vyučoval na vysokých školách v letech 1990–1993. Také se podílel na přípravě slovenského evangelického zpěvníku. Bázlikova kompoziční tvorba zasahuje do oblasti elektroakustické, jevištní, oratorní, komorní i sólové, jak dokládá např. jeho varhanní *Fantasia III*.

Fernand de La Tombelle byl mnohostrannou uměleckou osobností, věnoval se literatuře, sochařství, malbě a fotografii, ale hlavně od dětství hudbě. Vystudoval pařížskou konzervatoř. Jako koncertní varhaník vystupoval po celé Francii a vyučoval harmonii na pařížské Schole cantorum (1896–1904), škole pro chrámové hudebníky.

Slavný **Charles-Marie Widor** pocházel z lyonské rodiny varhaníků a varhanářů. Roku 1870 získal prominentní místo varhaníka v pařížském chrámu sv. Sulpicia, kde působil až do roku 1933, tedy třiašedesát let. Vyučoval na pařížské konzervatoři, nejprve varhany, později jen kompozici. Z Widorovy varhanní tvorby vyniká jeho deset symfonií, které vykazují vynikající kontrapunktickou práci a nástrojovou stylizaci. Znamenají velký stylistický přínos, spojují v sobě totiž prvky suity a sonáty. *Symfonie D dur č. 2* (1872, revidována 1901) obsahuje pokojné *Adagio* a jásavé *Finale*.

Johann Christian Rinck, a contemporary of Beethoven, worked as organist and town cantor, as court organist from 1813 onwards and subsequently as chamber musician to the King of Bavaria. He was a renowned musician and the

organ is a dominant instrument in his composition. *Practical Organ School* by Rinck (1820) is an important work, the sixth part of which includes the **Prelude and Fugue on B-A-C-H**.

Johann Gottlob Töpfer was a composer, organist, organ builder and above all the most notable German organ theorist of the 19th century. He worked as a church organist in Weimar and also as an organ and composition teacher. He wrote theoretical papers about organs, composed organ sonatas, choral fantasies, fugues and several choral preludes, for example the Lutheran hymn **Entrust your way**, which was written in the 17th century.

Joseph Gabriel Rheinberger already became an organist at the age of seven in his hometown of Vaduz in Liechtenstein. He studied at the conservatory in Munich, where he settled and where he later taught for four decades. He was appointed court concert master in 1877 and focused on church music. As a teacher and composer, he was an advocate of tradition. His work was based on Bach, the Viennese classics and the early romantics and he deliberately avoided the latest developments. Apart from twenty sonatas, he also created several smaller-scale organ compositions, two of which from the collection *op. 174* (1893) will be performed during the festival.

Miro Bázlik dedicated his life to music and mathematics. He studied piano at the conservatory in Bratislava, mathematical analysis at Charles

University in Prague and composition at the Slovak Academy of Performing Arts in Bratislava. He taught both disciplines at universities from 1990 until 1993. He also contributed towards preparation of the Slovak Evangelical Hymnal. Bázlik's compositional work overlaps into the field of electro-acoustic, stage, oratory, chamber and solo music, as is for example shown by his organ **Fantasia III**.

Fernand de La Tombelle was a versatile artistic personality, devoting his efforts to literature, sculpture, painting and photography, but above all music, this being a passion of his from childhood on. Fernand graduated from the conservatory in Paris and, as a concert organist, performed all over France and taught harmony at the Schola Cantorum in Paris (1896–1904), a school for church musicians.

The famous **Charles-Marie Widor** came from a family of organists and organ builders in Lyon. In 1870, he was appointed to the prominent position of organist at the Church of St. Sulpice in Paris, where he worked until 1933, i.e. for sixty-three years. He taught at the conservatory in Paris, first of all teaching the organ and then only composition. From among Widor's organ works, his ten symphonies stand out, exhibiting superb contrapuntal work and instrument stylisation. These are of major stylistic merit, combining elements of suites and sonatas. The **Symphony in D major No. 2** (1872, revised in 1901) includes a tranquil *Adagio* and jubilant *Finale*.

Slovenský varhaník **Ján Vladimír Michalko** absolvoval bratislavskú konzervatóriu u Irmy Skuhrové a VŠMU u Ferdinanda Klindy, mezitím studoval na vysoké hudební škole v Mnichově u Karla Richtera (1972–1973). Nabyté znalosti dále rozširoval pod vedením vynikajících zahraničních varhaníků v Nizozemí a ve Francii (Anton Heiller, André Isoir aj.). Vedle hry na varhany studoval také evangelickou teologii v Bratislavě, v Mnichově a v Erlangenu. Od roku 1983 vyučoval varhanní improvizaci na bratislavské konzervatoři a na VŠMU, od roku 1998 jako profesor, v letech 2000–2007 jako děkan Hudební a taneční fakulty. Za své rozsáhlé umělecké aktivity získal řadu ocenění, např. Cenu Hudebního fondu za interpretaci (1990) a Cenu Sebastian za mimořádný přínos k odkazu díla J. S. Bacha pro současníky (2012). Od roku 1982 je varhaníkem Velkého evangelického kostela v Bratislavě. Pravidelně vystupuje na všech varhanních festivalech na Slovensku, v Evropě a v USA. Ve světové nebo slovenské premiéře uvedl řadu významných skladeb. Organizoval mezinárodní festival Slovenské historické varhany (2004–2019). Na dvanácti CD nahrál hudbu interpretovanou na nejvýznamnější historické varhany Slovenska a rovněž se zasloužil o záchranu mnohých nástrojů. Stojí za řadou koncertních a nahrávacích projektů, komponuje scénickou hudbu k divadelním představením a k filmům.

The Slovak organist **Ján Vladimír Michalko** graduated from the Conservatory in Bratislava in the class given by Irma Skuhrová and from the Slovak Academy of Performing Arts under Ferdinand Klinda, in the meanwhile studying at the University of Music in Munich under Karl Richter (1972–1973). He further broadened the knowledge gained there under the guidance of eminent foreign organists in the Netherlands and in France (Anton Heiller and André Isoir, etc.). Apart from the organ, he also studied evangelical theory in Bratislava, in Munich and in Erlangen. He taught organ improvisation at the Conservatory in Bratislava from 1983 (until 1998) and at the Slovak Academy of Performing Arts, as professor starting in 1998 and as Dean of the Faculty of Music and Dance between the years of 2000 and 2007. He has won several awards for his wide-ranging musical activities, for example, the Czech Music Fund Award for Performance (1990) and the Sebastian Prize for his extraordinary contribution towards maintaining the legacy of the works of J. S. Bach for contemporaries (2012). He has held the position of organist at the Great Evangelical Church in Bratislava since 1982. Ján regularly performs at all of the organ festivals in Slovakia, in Europe and in the USA. He has performed the global or Slovak premieres of several important works and organised the International Slovak Historical Organ Festival (2004–2019). He has recorded a series of 12 CDs showcasing the most important historical organs in Slovakia and takes credit for saving many instruments. Ján has several successful concert and recording projects behind him as well as having composed incidental music for plays and films.

5. varhanní koncert

Daniela Valtová Kosinová – varhany

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

- Preludium a fuga e moll BWV 548
- Chorálové přede hry
Christ lag in Todesbanden BWV 625
Ich ruf' zu Dir, Herr Jesu Christ BWV 639

Olivier Messiaen (1908–1992)

- L'Ascension (Nanebevstoupení)
Kristovu majestátu náleží sláva Boha Otce
Jásavé aleluja duše toužící po nebesích
Duše jásající radostí slávou, která je i její slávou
Modlitba Kristova k Bohu Otci

Daniela Valtová Kosinová

- Improvizace na chorál Svatý Václave

Roku 1723 se **Johann Sebastian Bach** stal kantorem u sv. Tomáše a ředitelem lipské hudby, staral se o hudbu ve čtyřech hlavních kostelích Lipska. Při bohoslužbách řídil sbor a orchestr, sám na varhany nehrál. Navíc nástroje, které měl v Lipsku k dispozici, zdaleka neodpovídaly jeho požadavkům. Proto vytvořil v tomto svém posledním období méně varhanních skladeb (zato více kantát), ale o to kompozičně závažnějších. Mezi nimi jsou i *velká lipská preludia a fugy*, které vynikají monumentální a soustředěnou stylizací, jednotnou stavbou, pravidelností hlavních a vedlejších tematických oddílů. Patří k nim rovněž **Preludium a fuga e moll**, dílo interpretačně náročné, koncepčně důkladně vnitřně vystavěné a vážného, potměšitého výrazu podtrženého i chromatismy.

Chorálové přede hry **Kristus ležel v poutech smrti** a **Volám k tobě, Pane Ježíši Kriste** pocházejí z *Varhanní knížky*. Jde o rukopisnou sbírku téměř padesáti chorálních předeher, z nichž naprostou většinu Bach napsal už v době svého působení na vévodském dvoře ve Výmaru (1708–1718).

Avignonský rodák **Olivier Messiaen** se už v mládí zařadil mezi skladatelskou avantgardu. Roku 1931 se stal varhaníkem v kostele Nejsvětější Trojice v Paříži, kde působil až do své smrti. Působil pedagogicky na Schole cantorum, později na pařížské konzervatoři. Inspiroval se orientální hudbou, folklorem, zpěvem ptáků a vytvořil vlastní kompoziční postupy. Významným

zdrojem inspirace mu byla křesťanská tematika a gregoriánský chorál.

Rok po orchestrální verzi upravil Messiaen čtyřdílný cyklus

Nanebevstoupení (1934) pro varhany a dokončoval novou třetí část. Jde o meditace nad texty, které Messiaen uvedl u každé části. První část *Kristovu majestátu náleží sláva Boha Otce* vychází z Janova evangelia (J 17, 1), druhá *Jásavé aleluja duše toužící po nebesích* z mešní modlitby na svátek Nanebevstoupení, třetí *Duše jásající radostí slávou, která je i její slávou* z listu apoštola Pavla Koloským (Ko 1, 2) a Efezským (Ef 2, 6) a poslední *Modlitba Kristova k Bohu Otci* z Janova evangelia (J 17, 6 a 11). Skladba tedy pojednává Kristův příběh od ukřižování přes vzkříšení až po jeho nanebevstoupení.

Středověká duchovní píseň **Svatý Václave** vzývající světce a patrona české země je poprvé doložena ve druhé polovině 14. století, přesně roku 1368. Později byla rozšiřována o další sloky a v době baroka se objevil nářev, který se zpívá podnes. Umělci, nejen hudebníci, ale i literáti, se tomuto chorálu obraceli v době válek a krizí, ze skladatelů uvedme Josefa Suka (1914) nebo Vítězslava Nováka (1941).

Johann Sebastian Bach was appointed cantor at the Church of St. Thomas and director of music in Leipzig in 1723, being responsible for music in the four main churches in Leipzig. He conducted the choir and the orchestra during church

services, not playing the organ himself. Moreover, the instruments he had at his disposal in Leipzig failed by far to meet his requirements. This is why he wrote less organ pieces (although more cantatas) during this last period of his, yet those he did were all the more compositionally weightier. Among them, we can for example find the *Great Leipzig Preludes and Fugues*, which excel in their monumental and focused stylisation, their uniform construction and regularity of the main and incidental thematic sections. They also include the **Prelude and Fugue in E minor**, a work which is interpretationally demanding, a conceptionally thoroughly internally built-up and serious, dark expression underscored also by chromaticisms.

The choral preludes **Christ Lay in the Bonds of Death** and **I Call to You, Lord Jesus Christ** come from the *Little Organ Book*. This is a manuscript collection of almost fifty choral preludes, the vast majority of which Bach already wrote while working at the ducal court in Weimar (1708–1718).

The Avignon native **Olivier Messiaen** already ranked among the compositional avantgarde as a youth. He was appointed organist at the Holy Trinity Church in Paris in 1931, where he worked until his death. He worked as a teacher at the Schola Cantorum and subsequently at the conservatory in Paris. He drew inspiration from oriental music, folklore, birdsong and created his

own compositional methods. Christian themes and Gregorian chant were an important source of inspiration for him.

A year after the orchestral version, Messiaen adapted the four-part cycle **The Ascension** (1934) for organ and composed an additional new third part. This concerns meditation over the texts which Messiaen introduced for each part. The first part *The Majesty of Christ Demanding His Glory of the Father* is based on the Gospel of John (J 17:1), the second *Serene Alleluias of a Soul That Longs For Heaven* is based on mass prayers on the Feast of the Ascension, the third *Outbursts of Joy From a Soul Before the Glory of Christ Which is its Own Glory* is based on the Epistle of Paul to the Colossians (Co 1:2) and the Ephesians (Eph 2:6) and the last *Prayer of Christ Ascending Towards His Father* is based on the Gospel of John (J 17:6 and 11). The composition therefore deals with the story of Christ from his crucifixion and resurrection, all the way through to this ascension.

The medieval hymn **Saint Wenceslas** invoking the saint and patron saint of the Czech lands is first mentioned in the second half of the 14th century, dating back precisely to 1368. This was later extended to include a further verse and during the Baroque period, a melody appeared which is sung to this very day. Artists, not only musicians, but also writers, turned to this chorale in times of war, two examples of which were the composers Josef Suk (1914) and Vítězslav Novák (1941).

Daniela Valtová Kosinová absolvovala hru na varhany na konzervatoři v Pardubicích u Václava Rabase a na pražské AMU u Jaroslava Tůmy. Studovala také na vysoké hudební škole v Hamburku u Wolfganga Zerera a zúčastnila se také mistrovských kurzů u Jona Laukvika, Lorenza Ghielmiho ad. Je držitelkou 3. ceny z Mezinárodní varhanní soutěže v Brně (2002). Od roku 2006 je sólovou varhanicí a vedoucí skupiny klávesových nástrojů v Symfonickém orchestru hl. m. Prahy FOK. Vytváří bohatou koncertní činnost po celé Evropě, představila se v USA a dokonce v Namibii. Spolupracuje s předními umělci – pěvci (mj. se svou sestrou Jarmilou Kosinovou), instrumentalisty i orchestry. S Českou filharmonií vystoupila ve vídeňském Musikverein, v newyorské Carnegie Hall a ve washingtonském Kennedyho centru. Je činná rovněž kompozičně, její skladby zazněly na koncertech a v rozhlasovém vysílání i v zahraničí, např. v USA a Holandsku. V posledních letech překračuje hranice klasické hudby. Vydala své debutové jazzové album, vystoupila s úspěchem na mezinárodním jazzovém a world music festivalu v ukrajinském Koktebelu.

V letech 2003–2008 byla lektorkou klavíru v centru pro mentálně postižené v Praze.

Daniela Valtová Kosinová graduated in organ studies at the Conservatory in Pardubice under Václav Rabas and studied at the Academy of Performing Arts in Prague under Jaroslav Tůma. She also studied at the University of Music in Hamburg under Wolfgang Zerer as well as participating in masterclasses with Jon Laukvik and Lorenzo Ghielmi, etc. Daniela won 3rd prize at the International Organ Competition in Brno (2002). Since 2006, she has worked as an organ soloist and leader of the keyboard section in Prague Symphony Orchestra. She performs at a wide range of concerts all over Europe, has performed in the USA and even in Namibia. Daniela collaborates with leading artists – singers (among others, with her sister Jarmila Kosinová), instrumentalists and orchestras. She has performed with the Czech Philharmonic at the Musikverein in Vienna, at Carnegie Hall in New York and at the Kennedy Centre in Washington. She is also an active composer, her compositions having even been played at concerts and in radio broadcasts abroad, e.g. in the USA and Holland. She has crossed over the border of classical music in recent years, issuing her debut jazz album and giving a successful performance at the International Jazz and World Music Festival in the Ukrainian city of Koktebel. Daniela worked as a piano teacher in the Centre for the Mentally Handicapped in Prague from 2003 to 2008.

Pořadatelé/Organisers

Partneři/Partners

Texty: Jana Michálková Slimáčková

Překlad: Timothy John Stubbs

Foto: Archiv interpretů a Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze, Tomáš Lorenz, Martin Čech

Grafická úprava: Petr Sýkora

Vydala Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze,
Hrad III. nádvoří 48/2, Praha 1 – Hradčany

www.kapitula.cz

© 2021 Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze.

www.varhannifestival.cz